

Aamunkoitto

Kristuksen läsnäolon airu

Aamunkoitto-Lehti

Syyskuu 2025,

Sisällysluettelo

AAMUNKOITTON KOHOKOHDAT	2
KUINKA JUMALA VASTAA RUKOUKSIIN – OSA 2/2	2
KANSAINVÄLISET RAAMATUNTUTKIMUKSET.....	17
”TÄSSÄ OLEN, LÄHETÄ MINUT”	17
HISKIAN PÄÄSIÄISJULISTUS	21
HERRAN KÄSI.....	25
LAIN KIRJA LÖYDETTY	29
KRISTILLINEN ELÄMÄ JA OPPI	32
HENGEN VOITELU	32

Seuraa mukana Raamatusta!

Kuinka Jumala vastaa rukouksiin – osa 2/2

***Näin teidän tulee rukoilla: Isä meidän, joka olet taivaissa, pyhitetty olkoon sinun nimesi, tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi, niin maan päällä kuin taivaassa.
Matteus 6:9,10***

Tämän tärkeän aiheen toisessa osassa tarkastelemme tarkemmin monia tärkeitä yksityiskohtia, jotka sisältyvät Herran rukoukseen. Erityisesti tarkastelemme, kuinka tämä rukous vastataan Jumalan tulevassa valtakunnassa maan päällä. Raamatun mukaan Jumalan maallinen valtakunta siunaa kaikki ihmiset ja vastaa miljooniin sydämellisiin rukouksiin, joita on lausuttu vuosisatojen ajan.

”Ei enää kuolemaa”

Sairaus ja kuolema ovat seurausta ensimmäisten vanhempien synnistä, ja ne kuuluvat niihin

pahuuksiin, jotka Jumala on luvannut tuhota. Pitäisikö meidän sitten rukoilla terveyttä ja pyytää Herraa pelastamaan läheistemme ja rakkaidemme henki, jotka ovat saattaneet sairastua vakavasti? On oikein pyytää Jumalalta nöyrästi tällaisia asioita, mutta se tulisi aina tehdä ymmärtäen, että haluamme Herran tahdon tapahtuvan. Meidän tulisi myös tietää, että ei välttämättä ole Hänen tahtonsa antaa terveyttä ja elämää kaikille, joiden puolesta rukoilemme.

Nämä siunaukset, joita niin monet ovat rukoilleet, tulevat kaikkien saataville Kristuksen valtakunnan aikana. Raamattu kertoo meille, että silloin kaikki sairaudet ja taudit parannetaan. Sinä päivänä ”asukas ei sano: Minä olen sairas”, kirjoitti Jesaja (Jesaja 33:24). Kuvaillessaan tulevan valtakunnan siunauksia Paavali kirjoitti, että Kristus hallitsee, kunnes kaikki viholliset on alistettu hänen jalkojensa alle, ja että ”viimeinen vihollinen, joka tuhotaan, on kuolema”. (1. Korinttilaisille 15:25, 26). Kun apostoli Johannes näki näyssä Jumalan valtakunnan perustettavan maan päälle, hän ymmärsi, että sen seurauksena ”ei enää ole kuolemaa, eikä ole enää kipua”. Ilmestyskirja 21:4

Kun rukoilemme terveyttä ja elämää, yritetään ymmärtää tämän paljon suuremman lahjan merkitys, jonka Luoja on antanut. Hänen suunnitelmansa on antaa nämä siunaukset, ei vain meille ja rakkaillemme, vaan kaikille ihmisille, jotka etsivät niitä nöyryydellä ja kuuliaisuudella Kristuksen tuhatvuotisen hallituskauden aikana. Tämä on se, mitä miljoonat ihmiset ovat rukoilleet kahden tuhannen vuoden ajan: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, niin maan päällä kuin taivaassa.” Matteus 6:10

”Kaukaisesta vihollisen maasta”

Jumalan tavat ja hänen luomilleen tekemänsä järjestelyt ovat aina paljon parempia kuin ihmisen viisaudella keksityt. Rukoilemme terveyttä, suojelua ja rauhaa, mutta kuka on koskaan ajatellut rukoilla, että rakkaat kuolleet palautettaisiin heille? Jumala on suunnitelmassaan mennyt pidemmälle kuin useimmat ovat uskaltaneet rukoilla. Hän on luvannut palauttaa kuolleet ja yhdistää heidät perheisiinsä, ystäviinsä ja rakkaisiinsa!

Kuolema, koko ihmiskunnan suuri vihollinen, on ollut erityisesti ihmisten mielissä ja sydämissä

kaikkialla, kun he ovat nähneet konfliktien puhkeavan sodiksi useissa maissa. Tällaiset tragediat herättävät paljon kysymyksiä, joista ehkä toistuvinkin on: "Miksi Jumala salli tämän tapahtua"?

Ei ole kyse vain näistä viimeaikaisista tapahtumista, vaan kautta aikojen, kuinka moni vanhempi on ollut sydän särkyneenä rakkaan lapsensa menetyksen vuoksi. Juuri tällaisesta tragediasta profeetta Jeremia viittaa Raamatussa. Siinä oli mukana omistautunut äiti nimeltä Raakel. Jeremia kirjoitti: "Ramassa kuullaan itkua, syvää tuskaa ja katkeria kyyneleitä. Raakel itkee lapsiaan, eikä halua lohdutusta, sillä hänen lapsensa ovat poissa." Mutta sitten Herra sanoo: "Älä itke enää, sillä minä palkitsen sinut... Lapsesi palaavat sinulle kaukaisesta vihollisen maasta." Jeremia 31:15,16

Nämä profeetan runolliset sanat maalaavat kaksi selvästi erilaista kuvaa. Ensimmäisessä kuvataan se tosiasia, että kuolema on ihmiskunnan suurin vihollinen, ja että Aadamista lähtien ja jokaisessa sukupolvessa sen jälkeen kaikki ihmiset ovat astuneet kuoleman, suurimman vihollisen, "kaukaiseen maahan". Toinen profeetan maalaama kuva osoittaa selvästi, mitä Jumala aikoo tehdä rakastamalleen luomakunnalle. Hänen

suunnitelmansa, jonka hänen Pyhä Sanansa vakuuttaa ja takaa, on palauttaa elämään kaikki, jotka ovat kuoleman ”kaukaisessa maassa”. Tämä varma lupaus sisältyy rukouksemme ”Tulkoon sinun valtakuntasi”, sillä Kristuksen valtakunnan aikana kaikki, jotka ovat haudoissaan, kuoleman tilassa, kuulevat Ihmisen Pojan äänen ja nousevat ylös. Johanneksen evankeliumi 5:28,29

Apostoli Pietari kuvaa ihmiskunnan herättämistä takaisin elämään ”korvauksena”, mikä tarkoittaa ”palauttamista”. Hän kertoo meille, että Kristuksen toisen tulemisen jälkeen tulee ”kaiken palauttamisen aika”, jonka kaikki Jumalan pyhät profeetat ovat luvanneet maailman alusta lähtien. Apostolien teot 3:20,21

Viiniköynnöksen ja viikunapuun alla

Monet rukoilevat vaurautta tai ainakin taloudellista turvaa. Lähes kaikilla on usein jonkin verran pelkoa ja epävarmuutta, kun he kohtaavat vanhuuden. Onko meillä taloudellinen turva, kun saavutamme iän, jossa emme enää voi ansaita elantoamme? On ymmärrettävää, että jokainen, joka uskoo Jumalaan ja ajattelee häntä rakastavana ja huolehtivana, kääntyy

hänen puoleensa rukouksessa taloudellisen turvan tarpeesta.

Tiedämme tietysti, että maailmassa on miljoonia ihmisiä, joilla ei ole taloudellista turvaa. On myös miljoonia, jotka kirjaimellisesti näkevät nälkää ja ilman kunnollista ruokaa, vaatteita ja suojaa. Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä, ja vaikka arvostaisimme sitä, että hän siunaisi meitä ja muita suotuisammalla elämäntilanteella, eikö olisi parempi iloita siitä rakastavasta huolenpidosta, jonka hän on osoittanut kaikille köyhille ja tarvitseville omalla ajallaan ja tavallaan? Juuri tämän hän on luvannut tehdä!

Jumalan lupauksissa taloudellisen turvallisuuden ajatus symboloidaan ajatuksella asumisesta oman ”viiniköynnöksen” ja ”fikun” alla. Profeetta julistaa, että kaikki tulevat näin siunatuiksi ja että Jumalan huolenpito on niin täydellistä, että hänen valtakunnassaan pelko poistuu, koska ”kukaan ei pelota heitä”. Miika 4:4

Jesajan profetiassa annetaan meille samanlainen vakuutus Jumalan siunauksista maailmalle tulevassa aikakaudessa. Tämä Jumalan profeetta kertoo meille, että silloin he eivät rakenna taloja muiden asuttaviksi, eivätkä he istuta ja toiset syö, vaan

Syyskuu 2025

ihmiset nauttivat pitkään käsistään tekemästään työstä. He nauttivat työnsä hedelmistä ikuisesti, jos he jatkavat valtakunnan vanhurskaiden lakien noudattamista, jotka silloin hallitsevat maailmaa. Jesaja 65:21-25

Tämä Jesajan profetian luku osoittaa, että Jumalan siunaukset tuossa valtakunnan aikakaudessa vuodatetaan ihmisten päälle vastauksena heidän rukouksiinsa. ”Ennen kuin he kutsuvat, minä vastaan, ja kun he vielä puhuvat, minä kuulen” (jae 24). Tämä ei ole ollut suurimman osan ihmisten kokemus tähän mennessä, koska Jumalan aika ei ole vielä tullut myöntää heille pyytämiäsi etuja ja koska hän tietää, että heidän kokemuksensa vastoinkäymisistä auttavat heitä arvostamaan siunauksia, joita hän antaa heille ikuisuuden ajan.

Kun Jumalan valtakunta on perustettu, tilanne on aivan erilainen. Kuoleva ihmiskunta kaipaa siunauksia, jotka ovat saatavilla jo ennen kuin he ehtivät rukoilla niitä. ”Ennen kuin he kutsuvat, minä vastaan.” Kun he oppivat pyytämään Jumalalta hänen anteliaisuuttaan, vastaukset heidän rukouksiinsa ovat niin todellisia ja välittömiä, että ne

tuntuvat tulevan jo ennen kuin rukoilija on lopettanut rukouksensa. ”Kun he vielä puhuvat, minä kuulen.”

”Päivittäinen leipämme”

Vastaus rukoukseen ”Tulkoon sinun valtakuntasi” sisältää monia aineellisia siunauksia, joita maailman hurskaat ihmiset tavallisesti rukoilevat, mutta joita he niin usein eivät saa. Me iloitsemme siitä, että on tulossa aika, jolloin nämä oikeutetut aineelliset siunaukset alkavat virrata ”kaikille maan sukukunnille”, kuten Jumala lupasi Abrahamille (1. Moos. 12:3). Sillä välin on hyvä pohtia, kuinka Jumala vastaa nyt pyhitetty kansansa rukouksiin, niiden, joilla on etuoikeus puhutella häntä sanoilla ”Isä meidän, joka olet taivaissa” (Matt. 6:9).

Nämä ovat muita innokkaammin jatkaneet rukoilemista Jumalan valtakunnan tulemisen puolesta. Samalla heillä on ollut etuoikeus pyytää Jumalalta omia välittömiä päivittäisiä tarpeitaan, koska Jeesus opetti heitä rukoilemaan: ”Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme.” jae 11

Tämä on hyvin maltillinen pyyntö, ja kun se esitetään oikeassa hengessä, se on tunnustus siitä, että Herra tietää parhaiten, mitkä ovat päivittäiset

tarpeemme, ja että olemme tyytyväisiä siihen, mitä hän pitää viisaana antaa meille. Lisäksi niille, jotka seuraavat Jeesuksen uhrautuvaa esimerkkiä, on tärkeää tunnustaa, että hengelliset tarpeemme ovat paljon tärkeämpiä kuin aineelliset. Leipä symboloi Raamatussa totuutta – evankeliumin totuutta, Jumalan sanaa ja hänen ihmeellistä pelastussuunnitelmaansa (). Jumala on luvannut ruokkia meitä runsaasti tällä ”elämän leivällä” (Joh. 6:35). Voimme siis rukoilla täysin varmoina, tietäen että pyyntömme koskevat ensisijaisesti hengellistä ravintoa, jonka hän on luvannut, ja ovat siten sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa.

”Kuten me annamme anteeksi”

”Anna meille anteeksi syntimme, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet” (Matteus 6:12). Tämän osan Herran rukouksesta voivat lausua vilpittömästi vain ne, joiden sydän on täynnä samaa rakkauden henkeä, joka sai taivaallisen Isämme lähettämään Poikansa maailmaan ihmiskunnan lunastajaksi ja pelastajaksi. Tämä rakkaus tarjoaa anteeksiantoa syntisille, jotka ovat rikkoneet Jumalaa vastaan noudattamatta hänen lakejaan. Hän on valmis antamaan meille

anteeksi, mutta vain sillä ehdolla, että meillä on oikea sydämen asenne niitä kohtaan, jotka ovat tehneet syntiä meitä vastaan. Tämä on varmasti vakava koetus vilpittömyydellemme.

Jumala antaa anteeksi kansalleen, koska hän katsoo, että heidän Aadamin puutteellisuutensa peitetään Kristuksen lunastavan veren ansiolla. (Jesaja 61:10; Roomalaiskirje 4:7,8). Tämä tarkoittaa, että rukoilija on koko sydäimestään uskova Kristukseen, jonka hyväksyntä Vapahtajalleen on niin varaukseton, että hän on luopunut kaikesta muusta seuratakseen Mestariaan. Vain sellainen voi mennä Jumalan luo rukouksessa ja pyytää anteeksiantoa Kristuksen nimessä.

”Päästä meidät pahasta”

”Älä vie meitä kiusaukseen, vaan pelasta meidät pahasta.” (Matteus 6:13). Ensimmäinen Raamatussa mainittu kiusaus oli Eevan kiusaus. Kaatunut Lucifer kiusasi häntä käärmeen välityksellä rikkomaan Jumalan lakia. Raamattu määrittelee Jumalan lain rikkomisen synniksi, ja sanaa kiusaus käytetään kuvaamaan kaikkia pyrkimyksiä, houkutuksia tai viettelyksiä syntiin. Paholainen on suurin kaikista kiusaajista, ja hän käyttää monia ja erilaisia keinoja

Syyskuu 2025

esittääkseen syntisiä houkutuksiaan niille, joita hän pyrkii viettelemään pois Jumalasta ja epävanhurskauden tielle. 1. Pietarin kirje 5:8,9

Täydellisessä vastakohdassa ”Jumalaa ei voi kiusata pahalla, eikä hän kiusaa ketään”, kirjoitti Jaakob (Jaakobin kirje 1:13). Tämä tarkoittaa, että voimme luottaa siihen, että Jumala ei koskaan johda meitä kiusaukseen tehdä pahaa. Siksi voimme rukoillessamme vedota tähän varmuuteen.

Kuinka toivoa herättävä onkaan tämä laus : ”Päästä meidät pahasta.” Paholainen, suurpetkuttaja, on vuosisatojen ajan käyttänyt vaikutusvaltaansa ihmisiin, ja erityisesti Jumalan kansaan, vieraannuttaakseen heidät Luojustaan. Tuloksena on ollut traaginen maailma, jota hallitsevat pääosin synti ja itsekkyyys, ”tämä nykyinen paha maailma”. (Gal. 1:4). Jumala on kuitenkin luvannut vapautuksen ”linnunpyydystäjän ansasta” ja pahasta, jonka linnunpyydystäjä on aiheuttanut maailmassa. Ps. 91:3

Jumalan lupaukset pelastuksesta ovat henkilökohtaisesti tärkeitä kaikille, jotka seuraavat Jeesuksen jalanjalkia, sillä ne vakuuttavat, että

Saatana ei voi ansaita eikä vangita heitä. Jumala pelastaa meidät yksilöinä päivittäin Saatanan virheiden ja synnin ansasta. ”HERRAN enkeli”, kirjoitti psalmisti, ”leiriytyy niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät.” (Psalmit 34:7). Mikä lohduttava lupaus, ja kuinka iloisia olemmekaan, kun voimme omaksua sen omaksemme rukoillessamme: ”Päästä meidät pahasta.”

Jumalan kansalle on luvassa vielä suurempi vapautus, sillä koko Kristuksen kirkko tulee hallitsemaan Kristuksen kanssa ”ensimmäisessä ylösnousemuksessa” (Ilm. 20:4,6). Jeesus sanoi, että helvetin portit eivät voi voittaa hänen todellista kirkkoaan (Matt. 16:18). Tämän lupauksen täyttymyksenä helvetin portit – kuoleman tila – avautuvat, ja kaikki, jotka ovat kärsineet ja kuolleet Kristuksen kanssa, vapautetaan kuolemasta ja korotetaan kirkkauteen hallitsemaan hänen kanssaan tuhatvuotisen valtakuntansa ajan.

Kristuksen todelliset opetuslapset ovat tienneet, että tämä vapautus ei tule ennen kuin hän palaa. Paavali ymmärsi tämän ja kirjoitti, että ”vanhurskauden kruunu” oli varattu hänelle ja kaikille, jotka rakastavat Kristuksen ilmestymistä, ja että se annetaan ”sinä päivänä”. Apostoli Johannes

Syyskuu 2025

kirjoitti myös niistä, jotka olisivat ”uskollisia kuolemaan asti” ja saisivat sitten ”elämän kruunun”.
2. Tim. 4:8; Ilm. 2:10

Jeesuksen suuressa profetiassa tämän aikakauden lopusta, jossa hän tunnistaa monia nykymaailman olosuhteita, hän sanoi opetuslapsilleen: ”Kun näette nämä asiat” ... ”niin katsokaa ylös ja nostakaa pääanne, sillä teidän lunastuksenne [kreikaksi: vapautuksenne] on lähellä.” (Luukas 21:31,28). Se tosiasia, että Mestarin ennustamat ”nämä asiat”, jotka merkitsevät kirkon vapautuksen lähestymistä tästä nykyisestä pahasta maailmasta, ovat nyt havaittavissa päivittäisissä uutisissa, antaa meille luottamusta siihen, että hyvin pian Kristuksen viimeiset jäljellä olevat todelliset seuraajat vapautetaan ja korotetaan ”kirkkauteen, kunniaan ja kuolemattomuuteen” hänen kanssaan.
Roomalaiskirje 2:7

Silloin Jumalan paljon rukoillun valtakunnan siunaukset alkavat virrata kärsivälle ja kuolevalle ihmiskunnalle. Ilmestyskirja 1:18 sanoo, että Kristuksella on ”helvetin ja kuoleman avaimet”, ja hän käyttää niitä avaamaan kuoleman vankilan

Isänsä valtakunnassa. Psalmit 146:5-7; Jesaja 42:6,7

Siksi rukoilemme: ”Päästä meidät pahasta”, paitsi koska kaipaamme vapautusta pahasta maailmasta, myös koska tiedämme, että vastaus tähän pyyntöön tarkoittaa vastausta myös toiseen pyyntöömme: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, niin maan päällä kuin taivaassa.” Jopa se osa kristittyjen rukouksista, joka on heille tärkein, on samalla epäitsekkäs, koska se käsittää myös rikkaat siunaukset koko ihmiskunnalle.

Nämä ovat rukouksia, joista Jumala on tyytyväinen, eli epäitsekkeitä rukouksia. Vaikka Jumala on tyytyväinen, kun hänen kansansa pyytää häneltä henkilökohtaista ohjausta, anteeksiantoa ja hengellistä voimaa, hän haluaa myös, että he ovat kiinnostuneita kaikista, joita hän rakastaa, eli koko ihmiskunnasta. Osoitamme kiinnostuksemme hänen suunnitelmaansa siunata ihmiset, kun rukoilemme: ”Tulkoon sinun valtakuntasi”, sillä juuri sen valtakunnan kautta hän tarjoaa ”rasvaisen aterian” kaikille ihmisille. Juuri siinä valtakunnassa kuolema nielaistaan voittoon ja kyyneleet pyyhittää pois kaikkien kasvoilta. Jesaja 25:6-8; Ilmestyskirja 21:1-5

Ennen kaikkea, kiittäkäämme jatkuvasti Jumalaa hänen rakkaudesta, joka on järjestänyt ikuisen ilon kaikille. Älkäämme vain ylistäkö häntä yksilöllisesti rukouksissamme, vaan kertokaa myös koko maailmalle hänen rakkaudesta. Kertokaa heille, että Kristuksen kautta on järjestetty heille elämä, ja että pian hänen valtakuntansa tuo rauhan "Rauhanruhtinaan" kautta ja terveyttä ja elämää kaikille maailman Vapahtajan ja Pelastajan kautta. Jesaja 9:6,7

”Tässä olen, lähetä minut”

***Avainjae: ”Kuulin Herran äänen sanovan:
'Kenen minä lähetän, ja kuka menee meidän
puolestamme? ' Silloin minä sanoin: 'Tässä
minä olen, lähetä minut.
Jesaja 6:8***

Valittu raamatunkohta: Jesaja 6:1-8

Profeetta Jesaja sai poikkeuksellisen näyn ja sai vilauksen taivaallisesta valtaistuimesta. Hän näki Kaikkivaltiaan Jumalan istuvan kunniassaan, ympäröimänä serafeja ja muita enkelien olentoja, jotka huusivat jatkuvasti: ”Pyhä, pyhä, pyhä on HERRA Sebaot, koko maa on täynnä hänen kunniaansa.” (Jesaja 6:3). Tämä korostaa Jumalan ääretöntä puhtautta ja erillisyyttä. Hän on erilainen kuin muut – erillinen, vertaansa vailla ja moraalisesti täydellinen. Maa, vaikka se on langennut, todistaa edelleen hänen yliveraisuudestaan.

Jatkaessaan näynsä kuvailua Jesaja sanoi: ”Ovenpylväät liikkuvat huutajan äänestä, ja talo täyttyi savusta. Silloin minä sanoin: Voi minua, olen hukassa, sillä olen saastainen huulinen mies ja asun saastaisten huulisten kansan keskellä, sillä silmäni ovat nähneet Kuninkaan, HERRAN Sebaotin. Silloin yksi serafeista lensi minua kohti, kädessään elävä hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä alttarilta. Hän pani sen minun suulleni ja sanoi: Katso, tämä on koskettanut huuliasi, ja sinun vääryytesi on otettu pois ja sinun syntisi puhdistettu.” jakeet 4-7

Avainjakeemme vahvistaa Jesajan myönteisen vastauksen Jumalan kysymykseen. Profeetta ilmoitti vapaaehtoisesti, että hän julistaisi tuomion sanoman kapinallisille israelilaisille, jotka liiton kansana eivät olleet tottelevaisia taivaalliselle Isälleen. Soveltaessamme tätä periaatetta nykypäivän elämään, uskolliset uskovat varmasti vapaaehtoisesti käyttävät kykyjään jakamaan hyvää uutista siitä, että vanhurskauden valtakunta tuo pian toivoa, iloa ja rauhaa kaikille.

Tämän tutkimuksen yleisiä opetuksia tarkasteltaessa voidaan mainita muutamia. Kunnioittava asenne Luojaa ja hänen järjestelyjään

kohtaan tulisi aina ilmetä (). Uskovien ei tulisi suhtautua palvontaan rennosti. Nopea saapuminen hengellisiin kokoontumisiin, sydämen valmistaminen sopivaan meditatiiviseen tilaan, palvelusten tarkka kuunteleminen sen sijaan, että antaisi mielen harhailla muissa asioissa, ja jopa ylistyslaulujen laulaminen sydämellisesti ja kiitollisesti – kaikki nämä edistävät sitä kunnioitusta, joka tulisi olla ilmeistä, kun lähestymme taivaallista Isää.

Sen sijaan, että antaisimme joukon sääntöjä Jumalan kunnioittamisesta, pohditaanpa seuraavaa: ”Kaikki on minulle sallittua, mutta kaikki ei ole hyödyllistä. Kaikki on minulle sallittua, mutta kaikki ei ole rakentavaa. ... Siksi, syötekö tai juotteko, tai mitä tahansa teettekin, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. Älkää antako aihetta loukkaantumiseen juutalaisille, pakanoille tai Jumalan seurakunnalle. Niin kuin minäkin miellyttän kaikkia kaikessa, etsimättä omaa etuani, vaan monien etua.” 1. Korinttolaiskirje 10:23, 31, 33

On monia muita konkreettisia esimerkkejä, jotka osoittavat, mitä Jumalan kunnioittaminen tarkoittaa. Meidän tulisi etsiä ”ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan”, ja voimme tehdä tämän noudattamalla kaikkia Kristuksen ja

Uuden testamentin kirjoittajien Raamatussa esittämiä kehotuksia. (Matteus 6:33). Annetaan hautakirjoituksemme heijastaa sitä, että noudatimme Jaakobin kirjeen 1:22,25 neuvoa ja olimme ”sanan tekijöitä, emmekä vain kuuntelijoita, ... emmekä unohdoksia kuuntelijoita, vaan työn tekijöitä”.

Hiskian pääsiäisjulistus

***Avainjae: ”Hiskia lähetti sanan koko Israelille ja Juudalle ja kirjoitti myös kirjeitä Efraimille ja Manasselle, että heidän tulisi tulla HERRAN temppeliin Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Israelin Herralle, Jumalalle.”
2. Aikakirja 30:1***

Valittu raamatunkohta: 2. Aikakirja 30:1-27

Kuningas Hiskia aloitti hallitus kautensa Juudassa 25-vuotiaana. Hallitus kautensa alussa, kuten avainjakeessamme vahvistetaan, hän kutsui kaikki israelilaiset Jerusalemiin viettämään pääsiäistä, joka oli pitkään ollut laiminlyöty.

Uskonnollinen sekasorto oli niin suurta, että tätä lakisääteistä vuotuista juhlaa ei ollut vietetty kansakunnassa pitkään aikaan. Siksi kuningas Hiskia ilmoitti, että juhla tulisi ottaa uudelleen käyttöön ja että kansan puhdistaminen tulisi suorittaa asianmukaisella tavalla (). (2. Aikakirja 30:2-17). Niinpä israelilaiset puhdistettiin lain mukaisesti, jotta

he voisivat viettää juhlaa asianmukaisesti. 2. Mooseksen kirja 12:15-20

"Sitten he teurastivat pääsiäislammasen toisen kuun neljäntenätoista päivänä. Papit ja leeviläiset häpeilivät, pyhittivät itsensä ja toivat polttouhrin HERRAN temppeliin. He seisoivat paikoillaan tavalliseen tapaan, Jumalan miehen Mooseksen lain mukaan, ja papit ruiskuttivat verta, jonka he olivat saaneet leeviläisten käsistä. Sillä seurakunnassa oli monia, jotka eivät olleet pyhittäytyneet, ja siksi leeviläiset olivat vastuussa pääsiäisuhrien teurastamisesta kaikkien niiden puolesta, jotka eivät olleet puhtaita, pyhittääkseen heidät HERRALLE." 2. Aikakirja 30:15-17

Kuningas Hiskian anteliaat teot heijastavat hänen omaa uskoa Jumalaan ja hänen halunsa varmistaa, että uhrin olivat runsaat ja Herralle mieluisat. Leviläiset ja papit ylistivät kansaa sen halukkuudesta etsiä Herraa ja osallistua juhlaan ja uhreihin (jakeet 25-27). Uskonnollisten johtajien tunnustus vahvistaa entisestään ajatusta yhtenäisyydestä ja yhteistyöstä palvonnassa. in aloittama todellisen uskonnon elpyminen Hiskia ei päättynyt pääsiäiseen. Se täytti kansan innolla

palvella Herraa, antaa anteliaasti tukea papeille ja leeviläisille, mikä johti voimakkaaseen liikkeeseen kaikkia epäjumalanpalvonnan muotoja vastaan koko Juudassa. 2. Aikakirja 31:1-6

Tämän seurauksena maasta hävitettiin yleisesti epäjumalat ja kaadettiin korkeat paikat, jotka oli omistettu Baalin irstaiselle palvonnalle. Tämän kansan oikean kääntymisen Herran puoleen seurauksena he ja heidän kuninkaansa saivat suuria maallisia siunauksia, jotka olivat sopusoinnussa Jumalan kanssa tekemänsä liiton kanssa. Kuningas tuli hyvin rikkaaksi, samoin kuin kansa, niin että heidän kymmenyksensä ja uhrauksensa Herralle eivät olleet vain riittäviä pappien ja leeviläisten elättämiseen, vaan ylittivät sen selvästi, niin että varastot piti rakentaa ylimääräisen sadon varastointia varten. 2. Aikakirja 32:27-30

Tämän kertomuksen teemat, katumus, palauttaminen ja herätys, löytyvät koko Raamatusta ja viittaavat siunauksiin, joita ihmiskunta kokee tulevan vanhurskauden valtakunnan aikana. Kuinka kiitollisia meidän pitäisi olla työstä, joka on määrä suorittaa ”kaikkien asioiden palauttamisen aikana, jotka Jumala on puhunut kaikkien pyhien

profeettojensa suulla maailman alusta asti”.
Apostolien teot 3:19-25

HERRAN käsivarsi

***Avainjae: ”Kuka on uskonut meidän sanomamme? Ja kenelle on HERRAN käsivarsi ilmoitettu?”
Jesaja 53:1***

Valittu raamatunkohta: Jesaja 53:1-12

Jesajan 53. luvun profetia tunnistaa avainjakeessamme Jumalan halukkuuden antaa anteeksi synnit. Se osoittaa tämän hänen aikomuksellaan saada aikaan sovinto Jumalan suosion kanssa Aadamin ja hänen jälkeläistensä kanssa ”HERRAN käsivarren”, Jeesuksen Kristuksen, kautta, vaikka Mestari hylättiin ja ristiinnaulittiin Israelin johtajien käskystä.

”Hän kasvoi hänen edessään kuin herkkä verso, kuin juuristo kuivalla maalla. Hänellä ei ollut kauneutta eikä majesteettisuutta, joka olisi vetänyt meitä puoleensa, eikä mitään ulkonäkössään, mikä olisi saanut meidät himoitsemaan häntä. Hän oli halveksittu ja hyljätty ihmisten keskuudessa,

kärsimysten mies, tuttu kivun kanssa. Kuten sellainen, jolta ihmiset kätkevät kasvonsa, hän oli halveksittu, ja me pidimme häntä vähäpätöisenä. Hän kantoi meidän kipumme ja kesti meidän kärsimyksemme, mutta me pidimme häntä Jumalan rankaisemana, Jumalan lyömänä ja kärsimään tuomittuna.” Jesaja 53:2-4

Jeesus oli surun mies, ei siksi, että hänessä olisi ollut mitään puutteita. Hänen täydellisyytensä ansiosta hän pystyi kuitenkin tuntemaan syvää myötätuntoa langenneita ihmisiä kohtaan, joita hän havaitsi. Hänen täydellinen herkkyytensä antoi hänelle mahdollisuuden syventyä syvästi ihmiskunnan huokailevan ja kuolevan maailman suruihin. Monissa tilanteissa palvelutyönsä aikana hän antoi omaa elinvoimaansa parantaakseen kärsiviä, virkistäen ja palauttamalla heidät omalla voimallaan, kuten parantamalla niitä, jotka tulivat hänen luokseen saadakseen helpotusta sairauksistaan tai saadakseen epäpuhtaat henget karkotettua. Luukas 6:17-19

Kristus Jeesuksella oli läheinen suhde taivaalliseen Isäänsä ja vahvistus siitä, kuinka paljon Isä rakasti häntä (Joh. 17:25,26). Siksi olisi loogista kysyä, miksi

Luoja salli Poikansa kokea tällaisen kärsimyksen lihassa, varsinkin kun hänen kuolemansa täydellisenä ihmisenä antaisi lunnas, joilla Aadam ja koko hänen sukunsa voitaisiin tuoda takaisin haudasta. Kävelyllä Emmauksen tiellä kahden opetuslapsensa kanssa ylösnoussut Herra kommentoi juuri tätä asiaa. Hän muistutti heitä Mooseksen ja kaikkien profeettojen kirjoituksista Vanhan testament . ”Hän sanoi heille: ’Te tyhmät ja hitaat uskomaan kaikkea, mitä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen pitänyt kärsiä nämä asiat ja astua kirkkauteensa? Ja hän selitti heille Mooseksen ja kaikkien profeettojen kirjoituksista kaikki, mikä häneen liittyi.” Luukas 24:25-27

Arvostakaamme enemmän Jumalan käsittämätöntä rakkautta, kun hän antoi poikansa lunnas kaikkien puolesta, sekä Kristuksen suurenmoista uhrausta, kun hän uskollisesti antoi henkensä kuolemaan koko ihmiskunnan puolesta. Toinen tämän suunnitelman piirre on valinta, koulutus ja lopullinen korottaminen muutamalle uskolliselle lunastetun rodun joukosta, jotta heistä tulisi ”jumalallisen luonteen osallisia” ja ”Kristuksen kanssaperillisiä” hänen valtakunnassaan ja kirkkaudessaan. (2. Piet. 1:4; Room. 8:17). Niinpä ”hän jakaa saaliin [suuren palkkion] vahvojen kanssa”. Jesaja 53:12

Kristus jätti uskolliselle morsiamelleen tämän armollisen lupauksen, joka on sopusoinnussa taivaallisen Isän hänelle myöntämän etuoikeuden kanssa. ”Joka voittaa, sille minä annan istua minun valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istun Isäni valtaistuimella.” Ilmestyskirja 3:21

Lain kirja löydetty

Avainjae: ”Kuningas seiso paikallaan ja teki liiton HERRAN edessä, että hän kulkisi HERRAN jäljessä ja noudattaisi hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään koko sydäimestään ja koko sielustaan, täyttäen tämän kirjan kirjoitetut liiton sanat.”
2. Aikakirja 34:31

Valittu raamatunkohta: 2. Aikakirja 34:15-33

Joosia tuli Juudan kuninkaaksi vain kahdeksanvuotiaana. Hänen isoisänsä Manasse ja isänsä Amon olivat molemmat jumalattomia hallitsijoita, ja hän nousi valtaistuimelle sen jälkeen, kun Amon oli murhattu omien palvelijoidensa toimesta. 2. Kuninkaiden kirja 21:19-24

Jumalaa pelkäävänä henkilönä Joosia keräsi hallituskautensa kahdeksannellatoista vuonna rahaa temppelin korjaamiseen, ja tänä aikana ylipappi löysi lain kirjan. ”Silloin kirjuri Safan sanoi kuninkaalle: ’Pappi Hilikia on antanut minulle kirjan. Ja Safan luki sen kuninkaan edessä. Kun kuningas oli kuullut lain

sanat, hän repäisi vaatteensa (). Ja kuningas käski Hilkialle, Safanin pojalle Ahikamille, Miikan pojalle Abdonille, kirjurille Safanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle sanoen: Menkää ja kysykää HERRALTA minun ja Israelissa ja Juudassa jäljellä olevien puolesta, mitä tämä löydetty kirja tarkoittaa, sillä suuri on HERRAN viha, joka on vuodatettu meidän päällemme, koska meidän isämme eivät ole noudattaneet HERRAN sanaa ja tehneet kaikkea, mitä tässä kirjassa on kirjoitettu. 2. Aikakirja 34:18-21

Josia lähetti välittömästi lähettäjiä kysymään Herralta itsensä ja muiden Israelin ja Juudan puolesta kirjan sanoista, koska jumalallinen viha oli heitä kohdannut, koska heidän isänsä eivät olleet totelleet Herraa. Profeetta Huldahin kautta kuningas sai tietää, että monet pahat asiat ja kiroukset, jotka kirjassa julistettiin rangaistukseksi tällaisesta synnistä, tulisivat varmasti kansan päälle, koska he olivat hylänneet Jumalan lain. Rangaistukset oli pantava täytäntöön, mutta kuningas, joka oli osoittanut niin suurta uskollisuutta Jumalalle, säästyisi ongelmilta, koska ne eivät tulisi sellaisena aikana ja sellaisella tavalla, että ne koskisivat häntä. jakeet 22-30

Avainjakeemme paljastaa, että Joosia teki sitten liiton pitääkseen Jumalan käskyt, jotka oli kirjattu Mooseksen lakiin. Lisäksi ”hän sai kaikki Jerusalemin ja Benjaminin asukkaat vannomaan sen. Ja Jerusalemin asukkaat tekivät niin kuin oli sovittu Jumalan, heidän isiensä Jumalan, liitossa.”
jae 32

”HERRAN laki on täydellinen, se virvoittaa sielun; HERRAN todistus on varma, se tekee viisaaksi yksinkertaisen. HERRAN säädökset ovat oikeat, ne ilahduttavat sydäntä; HERRAN käsky on puhdas, se valaisee silmät.” (Psalmit 19:7,8). Nämä raamatulliset julistukset voivat ymmärtää vain ne, jotka ovat oppineet arvostamaan Jumalan sanaa. Hänen ohjeensa estävät syntiä, rohkaisevat vanhurskauteen, antavat lohtua vaikeuksissa ja antavat voimaa ja rohkeutta näinä yleisen pelon aikoina. Tuloksena on varmasti se, että Jumalan kansalla on monia etuja nykyisessä elämässä. Meillä on myös toivoa, rohkaisua ja näköalaa iloihin, jotka odottavat meitä, jos pysymme uskollisina loppuun asti. Ilmestyskirja 2:10

Hengen voitelu

”Sinä voitelet pääni öljyllä.”

Psalmi 23:5

Öljyn kaataminen päähän tuntuu olevan kaukana lampaiden paimentamisesta, mutta todellisuudessa se ei ole. Paimenille on ollut vuosisatojen ajan yleinen tapa kaataa öljyä lampaiden päähän, erityisesti päivän päätteeksi tai kun ne ovat väsyneitä matkasta. Lampaiden kannalta se on paimenen heille tarjoama tervetullut ja virkistävä palvelu. Tässä tavassa näemme kauniin kuvan Suuren Paimenen huolenpidosta meitä kohtaan ja siunauksista, joita hän meille antaa.

Öljyä käytetään Raamatussa Pyhän Hengen symbolina – Jumalan näkymättömänä voimana ja vaikutuksena (Apostolien teot 10:38). Israelin ylipappien päähän kaadettu voiteluöljy viittasi Jeesuksen voiteluun Pyhällä Hengellä. Apostoli sanoo hänestä, että hänet voiteltiin ”iloöljyllä enemmän kuin toverisi” (Heprealaiskirje 1:9). Paavali puhuu myös voitelusta, jonka olemme saaneet

Jumalalta, kun taas Johannes viittaa siihen ”Pyhän voiteluna”. (2. Korinttilaisille 1:21; 1. Johanneksen 2:20). Termi ”voitelu” on peräisin kreikan kielen sanasta, joka tarkoittaa öljyllä voitelua tai hieromista, pyhitystä – se viittaa voiteluun ja sileyteen, joten tässäkin on viittaus öljyyn Pyhän Hengen symbolina ja siihen, mitä se saa aikaan elämässämme.

Psalmissa 23 tallennetussa opetuksessa voimme ajatella Daavidin edustavan koko Kristuksen luokkaa, jolloin hänen päänsä edustaisi Jeesusta, meidän Päämme (Kolossalaiskirje 1:13,18). Lause ”Sinä voitelet minun pääni öljyllä” viittaa siihen, mitä muualla Raamatussa opetetaan selvästi, nimittäin että Pyhän Hengen voitelu tuli ensin Kristuksen luokan Päälle, ja helluntaista lähtien se on annettu eri ruumiin jäsenille vain sen perusteella, että heidät lasketaan hänen ruumiinsa jäseniksi. Voimme siis todellakin sanoa Jehovalle, suurelle Paimenellemme: ”Sinä voitelet minun pääni”, Kristus Jeesus. Jeesukselta, joka on nyt meidän ”hyvä paimen”, tuo voitelu on tullut meidän osaksemme (Joh. 10:11, 14). Siksi me iloitsemme siunauksista, joita saamme Pyhän Hengen voitelun kautta.

Vaikka Pyhän Hengen alkuperäinen voitelu tuli Jeesuksen päälle, jokainen hänen symbolisen

ruumiinsa jäsen saa saman voitelun, kun tämä symbolinen ”iloöljy” valuu Päästä ja peittää koko ruumiin. Yhdessä tämän kanssa yksi tärkeimmistä Raamatun opetuksista, jotka liittyvät Hengen voiteluun, on jumalallinen tehtävä palvella. Jesajan profetia 61:1-3 liittyy tähän, ja se osoittaa, että koko Kristuksen seurakunta on voideltu ”julistamaan hyvää sanomaa” ja siten ”sitomaan särkyneitä sydämiä”.

Tämän jumalallisen valtuuden edustaa Jumalaa maan päällä seuraa myös ihana varmuus jumalallisesta hyväksynnästä ja suosiosta. Tästä näkökulmasta Pyhän Hengen voitelu kuvaa lohdutuksen ajatusta. Jeesus viittasi Pyhään Henkeen ”Lohduttajana”, jonka Isä antaisi, ”totuuden Henkenä”, joka johtaisi hänen seuraajansa ”kaikkiin totuuksiin”. Joh. 14:16, 17, 26; 15:26; 16:7, 13

Pyhä Henki oli suuri lohduttaja Jeesukselle, meidän Päälliköllemme. Kun Henki laskeutui hänen päälleen kasteensa yhteydessä, hän kuuli taivaalliselta Isältään taivaasta äänen, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt” (Matteus 3:17). Mikä voisi olla suurempi lohdutus kuin varmuus jumalallisesta poikaisuudesta? Tämä varmuus antoi Mestari ille voimaa kestää

koettelemukset, joiden läpi hänen oli kuljettava. Neljäkymmentä päivää myöhemmin, kun Saatana haastoi Mestarin poikaisuuden, Jeesus pystyi vastustamaan häntä ja teki niin, sillä hänellä ei ollut epäilystäkään siitä, mikä oli hänen asemansa taivaallisen Isänsä silmissä. Lisäksi, kun Pyhän Hengen voitelu tuli Jeesuksen päälle, se valaisi hänelle Isänsä tarkoitukset ja sen osan, joka hänellä oli niissä. ”Taivaat avautuivat hänelle” (jae 16).

Pyhän Hengen kautta Jeesus sai ohjausta ja voimaa jokaiselle askeleelle kapealla tiellä, jota hän kulki. Koska hän on meidän Päämme, samat Pyhän Hengen lohduttavat siunaukset, jotka täyttivät hänet ilolla, ovat myös meidän päivittäinen osamme. Jeesus lupasi itse asiassa, että hän antaisi rauhansa uskollisille seuraajilleen. (Joh. 14:27). Tämä rauha on tärkeä osa lohdutusta, jonka saamme Pyhän Hengen kautta. Raamatussa on monia vakuutuksia, jotka antavat meille luottamusta, rohkeutta ja rauhaa huolimatta vaikeuksista, joita kohtaamme kulkiessamme Mestarin jalanjäljissä. Ef. 3:11,12; Ps. 31:24; Fil. 4:7

Roomalaiskirjeen 8. luvussa esitetään erittäin mielenkiintoinen yhteenveto siunauksista, joita me saamme Jeesuksen Hengen voideltuina seuraajina.

Apostoli aloittaa aiheen ” ” (ei tuomio) kirjoittamalla: ”Niinpä nyt ei ole mitään tuomioa niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, ... jotka eivät vaella lihan, vaan Hengen mukaan” (jakeet 1,4). Huomaa, että Paavali puhuu tässä niistä, jotka ovat ”Kristuksessa Jeesuksessa”. Tämä tarkoittaa, että Kristus Jeesus on heidän päämiehensä, se, jolle Pyhän Hengen voitelu on vuodatettu. Niille, joilla on hän päämiehenään, ei ole tuomitsemista taivaalliselta Isältä, jos he, kuten Paavali sanoo, ”eivät vaella lihan, vaan Hengen mukaan”.

Tässä, kuten käytännöllisesti katsoen kaikissa Jumalan lupauksissa, on ehto, joka liittyy sen täyttymiseen ja jota on noudatettava uskollisella kuuliaisuudella, jotta lupauksen varmuus voi kuulua meille. Todellakin, varmuus siitä, että olemme hyväksytyjä taivaallisen Isämme edessä, että meitä ei tuomita, on harvinainen siunaus. Olemme oppineet kokemuksesta, havainnoista ja Raamatun todistuksesta, että ”ei ole yhtään vanhurskasta, ei yhtään”. (Roomalaiskirje 3:10). Olemme oppineet myös, että Jumala ei voi suvaita vääryyttä millään tavalla. Kuinka ihmeellinen onkaan se armo, joka annetaan Kristuksen Jeesuksen kautta, että ne, jotka ovat hänessä ja seuraavat Pyhän Hengen

johdatusta, joka on saavuttanut heidät hänen kauttaan, eivät ole tuomion alaisia!

Myöhemmin Roomalaiskirjeen kahdeksannessa luvussa apostoli korostaa tätä ajatusta vielä voimakkaammin sanoen: ”Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka on se, joka tuomitsee? Ei kukaan. Kristus Jeesus, joka kuoli, enemmänkin, joka on noussut kuolleista, joka on Jumalan oikealla puolella ja joka myös rukoilee meidän puolestamme.” (jakeet 33,34). Kuinka kallisarvoinen ajatus onkaan, että Jumalan näkökulmasta todellista kristittyä ei tuomita. Taivaallinen Isä on Kristuksen lunastustyön kautta vanhurskauttanut meidät vapaasti kaikista synneistä. Mitä merkitystä sitten on sillä, kuka muu saattaisi tuomita meidät, olipa se sitten paholainen tai hänen palvelijansa?

Tämä ”tuomitsemattomuuden” tila riippuu kuitenkin myös Pyhän Hengen asumisesta meissä – eli siitä, että olemme täynnä Jumalan pyhää vaikutusta ja voimaa ja että se ohjaa meitä. ”Ne, jotka ovat lihassa, eivät voi miellyttää Jumalaa”, Paavali kirjoittaa. Sitten hän selittää, että emme ole ”lihassa, vaan Hengessä, jos Jumalan Henki asuu” meissä. (jakeet 8,9). Tämä tarkoittaa, että voimme miellyttää Jumalaa, jos olemme täyttäneet ehdot. Nämä ehdot

ovat oman tahdon täydellinen luovuttaminen – symbolinen itsemme mestaus – ja Kristuksen hyväksyminen päämieheksemme, ja sitten kulkeminen Hengen johdattamana, jonka saamme seurauksena siitä, että olemme Kristuksessa. Ilmestyskirja 20:4

Kuolevaiset ruumiit herätetään eloon

Paavali kirjoittaa edelleen, että ”jos Jeesuksen kuolleista herättäneen Henki asuu teissä, niin se, joka herätti Kristuksen kuolleista, herättää myös teidän kuolevaiset ruumiinne hänen Hengellään, joka asuu teissä” (Roomalaiskirje 8:11). Tämä kuolevaisten ruumiidemme herättäminen on niiden energisoiminen Herran palvelemiseksi. Luonnostaan langennut liha ei ole taipuvainen hengellisiin asioihin ja se karttaa uhrautumista Herran ja hänen kansansa palveluksessa. Kuitenkin Pyhän Hengen voitelun kautta, jonka saamme päämme, Kristuksen Jeesuksen, kautta, ruumiimme ”herätetään” tai herätetään palvelemaan Jumalan jumalallisen tarkoituksen ja suunnitelman etuja. Liha voi väsyä ”hyvän tekemiseen”, mutta jos jatkamme kulkemista Hengen johdattamana, se elpyy, aivan kuten lampaat, jotka olivat väsyneitä päivän päätteeksi,

virkestyivät, kun paimen voitelivat niiden päät öljyllä.
Galatalaisille 6:9

Apostoli jatkaa: "Sillä kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia" (Roomalaiskirje 8:14). Kun Jeesus sai Pyhän Hengen voitelun, hän kuuli taivaalliselta Isältään rauhoittavan sanoman: "Tämä on minun rakas Poikani." Samoin nyt, jos olemme "Kristuksessa Jeesuksessa" ja vaellamme sen Hengen mukaan, jolla hänet voidettiin, meillä on varmuus siitä, että mekin olemme "Jumalan lapsia". Paavali selittää, että tämä Henki, jonka olemme vastaanottaneet, ei ole "uudelleen pelon orjuutta", vaan Henki, joka antaa meille mahdollisuuden puhutella Jumalaamme "Abba, Isä". jae 15

"Henki itse", Paavali jatkaa, "todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. Ja jos olemme lapsia, niin olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos vain kärsimme hänen kanssaan, jotta me myös kirkastettaisiin yhdessä" (jakeet 16,17). Kuinka kallisarvoinen onkaan tämä todistus, tämä Pyhän Hengen "todistus" siitä, että olemme Jumalan lapsia. Huomaa kuitenkin jälleen ehto. Tämä siunattu Hengen todistus on meidän vain, "jos me kärsimme hänen kanssaan".

Raamatun näkökulma tähän on helppo ymmärtää. Apostoli Pietari selittää, että Pyhän Hengen vaikutus Vanhan testamentin profeettojen mielissä sai heidät todistamaan ”Kristuksen kärsimyksistä ja siitä kunniaa, joka seurais in jälkeen”. (1. Pietarin kirje 1:11). Koko kirjeessään Pietari tekee selväksi, että Kristuksen ennustetut kärsimykset ovat osallisia hänen ruumiinsa jäsenille. Juuri tätä Paavali tarkoitti, kun hän kirjoitti, että Pyhä Henki todistaa meidän hengellämme, että olemme Jumalan lapsia, ”jos me kärsimme hänen kanssaan”. Toisin sanoen, jos olemme Kristuksessa Jeesuksessa ja osallistumme hänen kärsimyksiinsä, koska annamme henkemme jumalallisessa palveluksessa, niin Pyhän Hengen todistus Vanhan testamentin profeetallisten kirjoitusten kautta koskee meitä. Näin ollen meillä on varmuus siitä, että olemme Jeesuksen tavoin Jumalan lapsia ja, jos olemme uskollisia, hänen kanssaan yhteisiä perillisiä tulevassa kirkkaassa siunauksien valtakunnassa. Matteus 6:10

Pietari muistuttaa meitä siitä, että Pyhä Henki profeettojen kautta ei todistanut vain Kristuksen kärsimyksistä, vaan myös ”kunnian, joka seuraa”. Tämän todistuksen mukaisesti Paavali kirjoittaa: ”Sillä minä katson, että nykyiset kärsimykset eivät ole

verrattavissa siihen kunniaan, joka meissä tulee ilmi”, toisin sanoen luvattuun ”kunniaan, joka seuraa” kärsimystä. Roomalaiskirje 8:18

”Sillä luomakunta”, Paavali selittää edelleen, ”odottaa innokkaasti Jumalan lasten ilmestymistä” (jae 19). Meidän tarvitsee vain pohtia Vanhan testamentin monia profetioita valtakunnan kirkkaudesta ja huomioida monet lupaukset siitä, kuinka tämä kirkkaus tulee ilmentymään kaikkien maan perheiden siunaukseksi, jotta voimme kaivata tulevaa aikaa, jolloin meillä on etuoikeus yhdessä kaikkien Jumalan jumalallisten poikien kanssa ilmentää Jumalan kirkkautta kaikkien kansojen ikuiseksi iloksi.

”Kaikki toimii yhdessä”

Ne, jotka ovat tulleet Kristukseen pyhitetyt ja Jumalan hyväksynnän kautta ja vaeltavat Pyhän Hengen mukaisesti, jolla heidät on voideltu, voivat olla varmoja siitä, että heidät on ”kutsuttu hänen tarkoituksensa mukaan”. Näistä kutsutuista Paavali kirjoittaa: ”Me tiedämme, että kaikki toimii yhdessä hyväksi” (Roomalaiskirje 8:28). Kuitenkin se vaatii vahvaa uskoa, jotta voi olla varma tästä aina ja kaikissa olosuhteissa.

Kun mieleemme palaavat paimenen ja lampaiden vertauskuvaan, voimme kuvitella, kuinka vaikeaa lampailla olisi – jos ne kykenisivät ajattelemaan asiaa – ymmärtää, miten t päivän kokemukset olisivat niille hyödyksi. Jos paimen johtaisi ne karun erämaan läpi päästäkseen vihreille laitumille tai ehkä karujen vuoristosolien yli löytääkseen virkistävää vettä, lampaiden olisi vaikea ymmärtää näiden vaikeuksien välttämättömyyttä. Kuitenkin riippumatta siitä, kuinka vaikea tie on, paimen ymmärtäisi sen välttämättömyyden; ja jos lampaat voisivat vain ymmärtää tämän ajatuksen, ne tietäisivät, että ”kaikki” toimii niiden lopulliseksi hyväksi.

Uskon kautta voimme ymmärtää sen, mitä lampaat eivät voineet ymmärtää, nimittäin että kaikki kokemukset, joiden läpi Hyvä Paimen meitä johdattaa, ovat meidän korkeimman ja ikuisen hyvinvointimme vuoksi. ”Me tiedämme” tämän, kirjoitti Paavali. Syy, miksi tiedämme sen, on se, että olemme saaneet Pyhän Hengen voitelun. Sen siunatun vaikutuksen alaisena olemme saaneet valaistuksen ymmärtääksemme jotain kapean tien koettelemusten merkityksestä. Voimme tulla haavoittuneiksi ja väsyneiksi matkan vaikeuksista, mutta päämme voitelu, joka on saavuttanut meidät

hänen kauttaan, rauhoittaa ja lohduttaa meitä saamalla meidät ymmärtämään, että kaikki asiat toimivat yhdessä ikuisen hyvyytemme hyväksi.

Jotkut ”kaikista asioista” ovat tietysti miellyttäviä ja virkistäviä. Hyvä Paimen johdattaa meidät ”rauhallisten vetten” ääreen ja saa meidät ”makaamaan vihreillä niityillä”. (Psalmit 23:2). Nämä siunatut varusteet ovat ilo kaikille Herran lampaillesi. On kuitenkin myös muita, erilaisia kokemuksia. Niissäkin uskomme on nähtävä arvo, jotta ne vetävät meidät lähemmäksi Hyvää Paimenta ja saavat meidät ymmärtämään paremmin riippuvuutemme hänestä. Tässä hengessä Paavali kysyy: ”Kuka voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta”, meidän Hyvästä Paimenestamme? ”Voiko ahdistus, tai hätä, tai vaino, tai nälänhätä, tai alastomuus, tai vaara, tai miekka? Kuten on kirjoitettu: Sinun tähtesi meidät surmataan joka päivä; meitä pidetään teuraslampaana.” – Roomalaiskirje 8:35,36

Tässä apostoli on luetellut joitakin Herran lampaiden todella koettelevia kokemuksia, mutta ne eivät saa heikentää luottamustamme Hyvän Paimenen viisauteen ja hellään rakkauteen. Meitä saatetaan ”pitää teuraslampaana”, ja jos ajattelisimme lihallisesti, päättäisimme

todennäköisesti tällaisissa olosuhteissa lopettaa Hyvän Paimenen seuraamisen. Mutta koska me vaellamme ”Hengen mukaan”, meidän tulisi tietää, että kaikki Herran lampaat ovat mukana uhrauksessa ja palveluksessa. Aivan kuten Jeesus itse, meidän Päämme, johdatettiin Hengen toimesta uhraamaan itsensä jopa kuolemaan asti, niin on meidän etuoikeutemme, nyt kun hän on korotettu kirkkauteen ja on meidän Hyvä Paimen, seurata uhrauksen ja palvelun jalanjalkia, jotka hän niin selvästi osoitti esimerkillään.

Näin ollen olemme kaikissa näissä asioissa ”enemmän kuin voittajia” ja saavutamme voiton uskon kautta Jehovaa, Suurta Paimenta, kohtaan; uskon kautta Jumalan ainoa Poikaa, Kristusta Jeesusta, Hyvää Paimenta, kohtaan; uskon kautta jumalalliseen tarkoitukseen ja suunnitelmaan; ja uskon kautta siihen, että jos toteutamme pyhitystämme kuuliaisesti, pääsemme lopulta ”asumaan HERRAN huoneessa ikuisesti”. (Roomalaiskirje 8:37; Psalmit 23:6). Tietäen tämän varman lopputuloksen ”kaikesta”, mikä toimii yhdessä meidän hyväksi, voimme sanoa apostolin kanssa, että mekin olemme ”vakuuttuneita siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eikä valtiot, eivät

nykyiset eivätkä tulevat asiat, eivät korkeudet eivätkä syvyydet, eivätkä muut luodut voimat voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme". Roomalaiskirje 8:38,39

Kuinka kiitollisia olemmekaan sitten päämme voitelusta ja siitä, että hänen ruumiinsa jäsenenä kaikki jumalallisen armon rikkaudet , jotka liittyvät tähän voiteluun, ovat tulleet osaksemme. "Hän ei pidä meiltä mitään hyvää" niin kauan kuin pysymme hänessä. (Psalmit 84:11). Kaikki tarpeemme täytetään. Voima annetaan voiman Hengen kautta. (2. Timoteuksen kirje 1:7). Meitä ohjataan tiellä, jota meidän tulee kulkea. Tiedämme, että "koska Jumala on meidän puolellamme", mikään tai kukaan ei voi menestyä meitä vastaan, sillä hän on suurempi kuin kaikki vihollisemme. (Roomalaiskirje 8:31; 1. Johanneksen kirje 4:4). Voimme todellakin sanoa psalmistin kanssa, että koska suuri Paimemme on voidellut päämme öljyllä, "maljamme on ylitsevuotava". Psalmit 23:5